

Tenyészetünk a „szépet és jót” alapelvet követve jó küllemű és jól dolgozó (vadászó) braccok tenyésztését tűzte ki célul. Tenyésztésbe vett kutyáink képességvizsgával, őszi tenyésztésvizsgával, tenyészszemlével és kiállítási eredményekkel rendelkeznek, továbbá diszpláziaszűrtek. Annak ellenére, hogy a vadászati képességeket fontosnak tartjuk, a tenyészetünkéből származó kutyákkal nem feltétlenül szükséges vadászni – tökéletesen boldog olasz vizslája lehet annak is, aki „csak” sokat viszi sétálni vagy például valamilyen kutyasportot űz vele. Lakásban, kennelben, kertben egyaránt tartható, de a gazdi közelsége a legfontosabb számára.

Nálunk a kutyák alapvetően kennelekben vannak, melyekhez egy nagy kifutó tartozik. Időről időre van egy-egy „kedvezményezett” kutya, aki egy időre a házban van, míg tüzel, ha vemhes, esetleg sérülése van, stb. Rendszeresen mozgatjuk őket – séta, kerékpározás, úsztatás -, vadászati idényben pedig vadásztatóknak segítünk vadszedésben és kereső vadászatokon. A nálunk született kölyköket igyekszünk a leendő gazdi igényeinek megfelelően kiválasztani, figyelve a cseperedő kiskutyák jellemét és küllemét. Számunkra nagyon fontos, hogy a kölykök jó gazdához kerüljenek és az új kutyatulajdonosok is elégedettek legyenek a kis jövevényvel. Információt telefonon is adunk, de a kiskutyavásárláshoz személyes találkozás is feltétlenül szükséges. Igyekszünk folyamatos és jó kapcsolatot ápolni a Bonfini-kutyák hazai és külföldi gazdáival és örömmel fogadunk minden visszajelzést kiállítási eredményekről, sikeres vizsgákról vagy egyéb kutyás eseményekről.

A bracco, mint házi kedvenc

A bracco, mint vadászkutya

Olaszországon kívül a fajta vadászati jelentősége meglehetősen kicsi. Bár a legtöbb európai vizslafajta ősének tekinthető, munkája jelentősen eltér azokétól. A bracco mindenek vizslamunkára alkalmas (mező, víz, erdő), de a mezei munka az, ami a fajtát érdekessé teszi. A mezőn dolgozó kutyát a töretlen keresési kedv, az alaposág és a remek orr jellemzi. Az olasz vizsla a mezőn nem vágtazik, hanem „trott”-ban, azaz nagysebességű ügetésben keres. Ez és kiváló testi adottságai vezetnek oda, hogy az egésznapos vadászat végén sem csökken keresési kedve és sebessége.

A bracco nagyszerű vadmegálló kutya és nehéz terepen (nádas, bozótos) is örömmel dolgozik, emellett a fájdalomra nem érzékeny, így egyáltalán nem kíméli magát. Mint minden vadászkutyánál, a braconál is nagy súlyt kell fektetni a fegyelmezettségre. E fajta egyedei között is vannak könnyebben és nehezebben kezelhető példányok, ezért fontos az, hogy a gazda és a kutya passzoljon egymáshoz.

A mi kutyáink vízben is kiválóan dolgoznak, számtalan sebzett kacsza üldözésénél vagy a tó közepére beesett madár apportírozásánál bizonyították ezt. Egy nálunk született kutyát Németországban nagyon eredményesen használnak vaddisznó-utánkeresésre.

A bracco, mint kiállítási kutya

A bracco italiano a hetes fajtacsoportba tartozik a szetterekkel és más vizslákkal, továbbá a breton spániellel együtt. Mivel nagyon ritka fajta - még Olaszországban is -, kiállításonként egy-két példánnyal találkozhatunk. Nagyobb létszámban a speciális bracco-szemléken (Raduno, Monstre speciale) illetve az Európa- és Világkiállításokon vannak jelen a bírői körökben.

Mivel Olaszország igen nagy, az olasz vizslának korábban tájegységek szerint különböző típusai alakultak ki, ezért még

mindig viszonylag heterogén az állomány. Ez elsősorban a csontozatban, a méretben és a fej bőrizöttségében jelenik meg, de a hozzáértő szem a felső és alsó vonalban, a szögellésekben, és a tekintetben is jelentős különbségeket talál. Bár hazai bíróink többségének igen jó szeme van az olasz vizslákhoz, fontosnak tartjuk, hogy a fajta hazájában, vagy legalábbis olasz bíró előtt is megmérettessük kutyáinkat.

1970-ben születtem Tatabányán és egy lakótelepen nőttem fel, s mégis - valami megmagyarázhatatlan okból – már igen korán kialakult a kutyák iránti különös érdeklődésem. Az első rajzaimon is kutyák és lovak szerepeltek, és hét évesen első olvasmányélményem a Nemzetközi kutyaenciklopédia volt.

A vizslázást 1991-ben egy magyar vizslával, Flórával kezdtem és azóta is folyamatosan tartok magyar vizslát.

Földrajz-rajz szakos tanárként fontos számomra a természet és az esztétikum. A braccók tartása által mindkettő helyet kap az életemben. Azért döntöttem az olasz vizsla mellett, mert különleges, már-már vizsla-karikatúraszerű kutya és egy egészséges fajta.

Az első braccónkat, Normát már feleségemmel együtt vettük Hollandiában, tenyésztőjével az 1996-os budapesti világkiállításon ismerkedtünk meg és tartunk azóta is jó kapcsolatot. Feleségem bonyolítja - 3 idegen nyelv birtokában – a külföldiekkel való kapcsolattartást. Tenyészetünk folyamatos bővülése miatt (jelenleg 6 olasz vizslánk van) falura költöztünk, ahol nemcsak kertünk biztosít a kutyák számára elegendő mozgásteret, de a közvetlen környezetünkben húzódó tavak és mezők is jó terepet nyújtanak munkára, vadászatra, úsztatásra vagy sétákra.

Vadászkutya-teljesítménybíróként sokat bírálok mind a MEOE, mind a Megyei Vadászkamara felkérésére.

Bár a fajta még mindig igen ismeretlen hazánkban, a tőlünk vásárolt kutyák gazdái lelkes fiatalok, akik lelkesedésével és segítségével a bracco italiano remélhetőleg itthon is egyre népszerűbbé válik.

Magunkról

Írta: Essősy Gábor
2010. május 01.

balról jobbra: a család és a kutyája. A kutyát a '1168' jelű taggal hozták el az eseményre.

Részlet a "Magunkról" című blogbejegyzésből: [http://www.magunkrol.blog.hu/2010/05/01/magunkrol](#) (címlépe="Compatriota di Bonfini Kennel - Naszály, Magyarország")

Magunkról

Írta: Essősy Gábor
2010. május 01.

Figyelem

Minden megkeresésre 24 órán belül válaszolunk! Amennyiben nem kap tőlünk választ e-mailjére, kérjük keressen meg bennünket telefonon. Köszönjük!